

зълъ на повече отъ 15 километра отъ линията на охранението и залавя пленници сърби, въ които се намѣриха много важни документи — донесение и заповѣди до и отъ команданта на битолската дивизия.

Отъ 18. XI. до 26 с. м. дружината е разпокъсана на части, които действуватъ съ 4. Македонски полкъ и 50. п. полкъ около с. Мрягорецъ и едва на 27 с. м. се събира около гр. Струга — гдето прекарва на бивакъ въ лозята до 2. XII.

На 3 декемврий ротитѣ трѣгватъ обратно презъ Кичево, Гостиваръ, Тетово, Качаникъ, с. с. Добрава, Щръбче, Призренъ и на 13 с. м. по обѣдъ пристигатъ въ с. Голѣма-Ходжа и влизатъ отново въ подчинение на командира на 11. п. полкъ.

Съ това се приключаватъ дългитѣ и трудни походи на 4-а дружина.

Въ продължение на 56 дни дружината пропътува около 300 км. труденъ планински пътъ и то презъ най-лошото време на годината.

Презъ всичкото време тя трѣбваше да се бори съ посиленъ противникъ и на нѣколко пѣти положението ѝ биваше рисковано.

Благодарение беззаветната храбростъ на всички чинове и безграничната имъ износливостъ — съ много малки жертви всичко биде преодолюемо и походътъ извършенъ точно така, както изискваше общата задача.

Жертвитѣ на дружината, която презъ това време имаше 9 офицери, 61 подофицери и 724 редника сж; убити: 1 офицеръ, 2 подофицери и 14 редника.

Краткото описание на действията на 4-а дружина въ Западна Македония, така както е изложено въ официалнитѣ донесения, не може да ни даде даже приблизителна представа за тежкитѣ часове, които сж преживѣли сливенци презъ тѣзи два месеца постоянни походи и сражения. За да засилимъ представата на читателя за героизма на тѣзи истински гиганти, нека ни бѣде позволено да помѣстимъ нѣколко разкази на ротни командири, които сж имали високото съзнание да си отбележатъ подробно по-интереснитѣ боеве.
